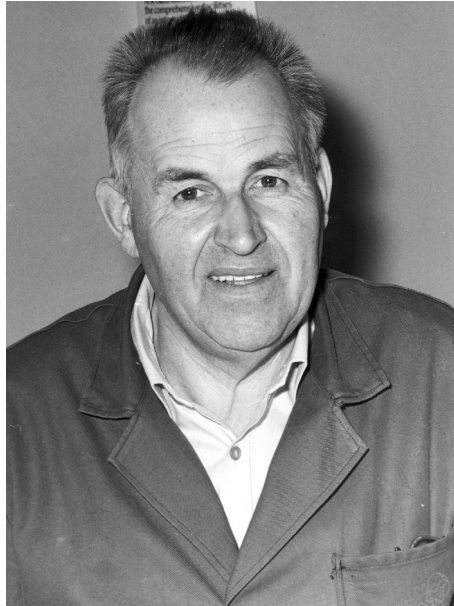

In memoriam
OSKAR KÜRNER
1925–2010

Konec septembra nas je zapustil Oskar Kürner, univ. dipl. inž. metalurgije in višji strokovni sodelavec v Raziskovalnem oddelku Železarne Jesenice.

Rodil se je 21. 10. 1925 v Ljubljani. Po diplomi leta 1956 se je zaposlil v Železarni Jesenice kot asistent martinarne in kasneje v metalurškem oddelku tehnične kontrole. V istem letu je bil imenovan za višjega strokovnega sodelavca in leta 1983 za vodjo sektorja tehnične kontrole, kjer je ostal do upokojitve leta 1989.

Njegovo strokovno delo je bilo pestro in inovativno. Najprej je prevzel nalogo, da dopolni proizvodnjo elektropločevine, tako da je bilo opuščeno valjanje jekla v obliki pločevine, ki je bilo nadomeščeno z izdelavo v obliki hladno valjanih trakov. Tehnološko je dopolnil izdelavo jekla tako, da se bile elektromagnetne karakteristike jekla v skladu s takratnimi DIN-normami.

Postavil in opremil je eksperimentalno linijo v raziskovalnem oddelku, tako da je bilo mogoče spreminjati posamezne parametre za doseganje najboljših elektromagnetnih karakteristik jekla.

Brez dvoma je s svojimi rezultati prispeval k tehnologiji procesov v hladni valjarni na Beli in so se rezultati kot mozaik vgrajevali v temelje razvoja hladne valjarne Bela in kasneje v ACRONI ter tudi v odločitve o konfiguraciji tehnoloških procesov v novi jeklarni.

Usmeril se je predvsem v razvoj elektropločevin, od mehkega relejnega železa, siliciranih dinamopločevin do poizkusov izdelave transformatorske pločevine v skladu z mednarodnimi standardi. Uspelo mu je pridobiti nove merilne naprave. Začel je ustvarjati interne predpise in z njimi dosegati kvaliteto elektropločevin po mednarodnih

standardih. Z novimi merilnimi napravami so se opravljale meritve po metodi Epstein in z njimi je lahko posredoval porabnikom elektropločevin podatke o kvaliteti, ki so bili kompatibilni s svetovnimi normami za te materiale.

Da bi lahko uresničil nadaljnji razvoj elektropločevine v železarni, je projektiral in v okviru eksperimentalne delavnice v oddelku tudi udeležil pripravo laboratorija za te namene, saj je bilo mogoče žarenje pločevin v različnih plinskih mešanica in pri različni vsebnosti vlage. V žarilni peči je bilo mogoče po kontinuirnem postopku izvajati različno toplotno obdelavo za doseganje optimalnih magnetnih lastnosti pločevine ter pripraviti tehnološka navodila za industrijsko proizvodnjo. Ugotavljati je bilo mogoče tudi vpliv oligoelementov na proces staranja jekla in vpliv na elektromagnetne karakteristike.

Inženir Kürner je deloval tudi na naslednjih področjih:

- vodil je raziskovalni oddelek, ki ga je opremil za izvajanje posebnih raziskovalnih in tehnoloških posegov;
- ustanovil je oddelek za statistične preiskave in spremljanje tehnoloških parametrov v proizvodnji jekla;
- uvedel je pripravo interne tehnološke dokumentacije za izdelavo in predelavo jekla v obliki regulativov oziroma internih standardov; ti so obsegali tudi interno kontrolo proizvodov v železarni.
- reševal je tekočo proizvodno problematiko v železarni in sodeloval pri razvoju novega jekla.
- v letu 1961 je začel razvijati novo vrsto jekla za rudarske verige in jekla za kroglične ležaje; rudarske verige so bile izvozni izdelek tovarne.

Delo inž. Kürnerja je bilo zelo raznoliko in obsežno, saj je bil vključen v reševanje različnih proizvodnih problemov, ki so se pojavljali v vsakdanji proizvodnji.

Bil je mehkega značaja, razumel je težave in stiske sodelavcev, pod njegovim vodstvom pa so se le-ti tudi strokovno izpopolnjevali.

Za svoje raziskovalno delo je prejel Pantzovo priznanje za leto 1981, najvišjo nagrado, ki mu jo je podelila Železarna Jesenice.

Veliko dogodkov je povezanih z delom pokojnega Oskarja. Zato lahko trdimo, da je bil eden izmed zaslužnih stebrov, ki so nosili razvoj železarne na Jesenicah in s tem ohranjali železarstvo na Gorenjskem. V razvoj stroke je vložil veliko truda in znanja, ki se prenaša na naslednike in je to dejansko kapital podjetja.

Nam, ki smo ga poznali, bo ostal v trajnem spominu.

Prof. dr. inž. Marin Gabrovšek